

УДК 930.25(477)

М. В. ГОРБАТЮК*

**УПРОВАДЖЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ
РОБОТИ УКРАЇНСЬКОГО НАУКОВО-ДОСЛІДНОГО
ІНСТИТУТУ АРХІВНОЇ СПРАВИ ТА ДОКУМЕНТОЗНАВСТВА:
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
(аналіз анкетування державних архівних установ)**

Розглянуто основні наукові підходи до визначення поняття “впровадження науково-дослідних робіт” та нормативно-правові документи, що регулюють цей процес. На основі даних анкетування усіх державних архівів України (центральної, галузевих та обласних) проаналізовано їх готовність до роботи з науковими та методичними розробками УНДІАСД, наданими у цифровому (електронному) форматі, визначено рівень їх потреби у консультативній допомозі (за видами) в ході впровадження НДР. Водночас з’ясовано рівень забезпеченості співробітників державних архівів доступом до мережі Інтернет, оцінено вплив наукових розробок УНДІАСД на розвиток архівної справи.

Ключові слова: науково-дослідна робота (НДР); упровадження.

Український науково-дослідний інститут архівної справи та документознавства (далі – УНДІАСД) є провідною науковою установою у системі державних архівних установ України. Відповідно до статуту УНДІАСД головною метою його діяльності є проведення науково-теоретичних та нормативно-методичних досліджень у галузі архівної справи та документознавства в Україні. Одними із найбільш важливих напрямів діяльності УНДІАСД є здійснення теоретичних та прикладних досліджень із проблем архівознавства, документознавства і нормативне, організаційно-методичне та інформаційно-аналітичне забезпечення державних архівних установ системи Укрдержархіву. Від часу свого заснування і ось уже 20 років УНДІАСД здійснює прикладні науково-дослідні та науково-методичні розробки, які передбачають насамперед одержання нового наукового продукту, що має практичне значення.

Але, як показує досвід, завершення наукової теми ще не породжує науковий продукт, повністю готовий до застосування. Для того, щоб принести користь, він має бути впровадженим. Наявна практика впровадження науково-дослідних робіт (далі – НДР) УНДІАСД у роботу

* *Горбатюк Микола Володимирович* – кандидат історичних наук, заступник директора Українського науково-дослідного інституту архівної справи та документознавства.

державних архівних установ України доволі складна і суперечлива, тому, передусім, спробуємо розібратися у науковому трактуванні такого явища, як “упровадження НДР” та його законодавчому регулюванні. Варто відзначити, що у вітчизняному правовому полі немає визначення поняття “впровадження результатів наукового дослідження”, а також відсутня спеціальна нормативно-правова база, яка б чітко і вичерпно регулювала цю процедуру.

У загальнонауковій навчальній та методичній літературі сформувалася низка підходів щодо пояснення поняття “впровадження НДР”. Визначення терміна “впровадження” можемо знайти в авторів підручників з основ наукових досліджень. Так, М. Білуха вважає, що впровадження результатів наукової роботи – це “методичні прийоми реалізації результатів наукового дослідження у практичну діяльність людей (удосконалення технологічного процесу виробництва продукції, менеджменту, маркетингової діяльності та ін.)”¹. За визначенням Є. Колісніченко, “Впровадження – це досягнення практичного використання прогресивних ідей, винаходів, результатів наукових досліджень (інновацій)”². О. Крушельницька трактує впровадження як “передачу на виробництво або на використання наукової продукції, що забезпечує техніко-економічний ефект”³. В. Шклярський визначає впровадження як “введення в дію і експлуатацію оформленого у відповідності з вимогами, освоєного і прийнятого робочого варіанту об’єкта досліджень”⁴.

Стосовно архівної системи під упровадженням можемо розуміти унормований процес передачі результатів НДР в архівні установи, що має забезпечити досягнення певного технологічного та/чи економічного ефекту (економія коштів, зростання якісних та кількісних показників виконаної роботи тощо).

Питаннями впровадження результатів НДР у практичну діяльність державних архівних установ вітчизняні архівісти займалися мало. Впродовж більше 10 років після здобуття Україною незалежності основним документом, який хоч якось регламентував процедуру впровадження НДР, були “Основні правила роботи державних архівів СРСР”, затверджені наказом Головархіву СРСР від 7 грудня 1983 р. № 352 і видані у Москві у 1984 р.⁵; скасовані відповідно до п. 1 рішення Колегії державного комітету архівів України, від 3 лютого 2004 р., протокол № 2. Цей нормативний документ у дуже стислій формі визначав перелік результатів НДР, які підлягають упровадженню, при цьому процедура впровадження не деталізувалась. Відповідно до п. 8.3.2 “Основних правил...” упровадження могло бути експериментальним (дослідним) і практичним. Експериментальне (дослідне) впровадження мало забезпечити перевірку і підтвердження основних положень НДР і було одним із етапів виконання теми. Під практичним упровадженням законодавець розумів:

- затвердження і введення в дію нормативних документів і методичних розробок;
- видання (тиражування);
- використання результатів НДР у діяльності архівів⁶.

Насамкінець у “Основних правилах...” (п. 8.3.4) визначався комплекс заходів, які мали супроводжувати процес упровадження – розробка посібників із впровадження результатів НДР, проведення методичних нарад, занять з підвищення кваліфікації, семінарів, практичних занять тощо⁷.

У незалежній Україні питання впровадження результатів НДР у діяльність архівів уперше було розглянуто в “Основних правилах роботи державних архівів України”⁸, які, по суті, є модернізованим варіантом згаданого вище радянського нормативного документа. У правилах зазначалося, що “Впровадженню підлягають нормативні і методичні документи, затверджені Держкомархівом України, підготовлені УН-ДІАСД, архівами, іншими юридичними особами, необхідні для діяльності архівів; документи нормативного характеру вводяться в дію наказом Держкомархіву України, керівника архіву”. У цих правилах, як і в “Основних правилах роботи державних архівів СРСР”, упровадження поділялося на експериментальне і практичне, а роз’яснення положень упроваджуваних НДР передбачалося здійснювати шляхом організації методичних нарад та семінарів-практикумів⁹.

Тривалий час “Основні правила роботи державних архівів України” були однією з небагатьох галузевих розробок, які регламентували процес упровадження НДР. Утім, автори правил не розглянули низку важливих питань, зокрема, не дали вичерпний перелік способів упровадження НДР у діяльність архівів, не визначили процедуру впровадження та джерела його фінансування тощо. Крім того, незважаючи на те, що “Основні правила...” були схвалені колегією Держкомархіву України 3 березня 2004 р., протокол № 2, вони не набули статусу нормативно-правового акту, що мав регулювати відносини в архівній сфері, і були лише методичним посібником.

Інший посібник “Основні положення організації науково-дослідної та методичної роботи в державних архівних установах України” визначає впровадження як “важливий етап НДМР архівної установи, що здійснюється комплексом організаційних, методичних і практичних заходів, спрямованих на забезпечення повного або часткового використання у практичній діяльності пропозицій та рекомендацій, отриманих у ході наукового дослідження і метою якого є одержання позитивного практичного ефекту”¹⁰. У посібнику відзначається, що впровадженню підлягають усі нормативні документи та методичні посібники, необхідні для діяльності державних архівних установ і затверджені в уста-

новленому порядку¹¹. Автори “Основних положень...” залежно від кінцевого результату дослідження розрізняють такі форми реалізації НДР:

– теоретичні дослідження (монографії, концепції, наукові звіти тощо) впроваджують шляхом їх *опублікування*;

– нормативні розробки (стандарти, правила, нормативи, інструкції, переліки тощо) – *затвердженням відповідною установою, виданням, тиражуванням, розсиланням* зацікавленим юридичним і фізичним особам;

– документи конгресів, конференцій, круглих столів, семінарів – через *опублікування, оприлюднення* на конференціях, семінарах¹².

Утім, як уже згадувалось вище, “Основні правила роботи державних архівів України” та “Основні положення організації науково-дослідної та методичної роботи в державних архівних установах України” є методичними посібниками, а не регуляторними актами, і не є обов’язковими до виконання.

Чинні “Правила роботи архівних установ України”¹³, затверджені наказом Міністерства юстиції України 8 квітня 2013 р. № 656/5, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 10 квітня 2013 р. за № 584/23116, обходять увагою впровадження НДР у архівну практику і тому також не дають відповіді на поставлені питання.

Незважаючи на те, що УНДІАСД формально належить до архівних установ, фактично він є науково-дослідною установою, і на нього поширюється нормативно-правова база, що регулює функціонування сфери прикладних наукових досліджень. На сьогодні фактично існує лише 2 документи, які на законодавчому рівні унормовують процес упровадження НДР НДІ. Перший – це “Порядок формування і виконання замовлення на проведення фундаментальних наукових досліджень, прикладних наукових досліджень та виконання науково-технічних (експериментальних) розробок за рахунок коштів державного бюджету”, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 25 серпня 2004 р. № 1084 (далі – Порядок 1084). Відповідно до п. 13 Порядку 1084 “Замовник разом з виконавцем несе відповідальність за одержання кінцевих результатів замовлення і вживає дієвих заходів для забезпечення їх практичного застосування, передбачаючи для цього необхідні кошти з бюджетних і позабюджетних джерел, або пропонує їх для застосування заінтересованим суб’єктам господарювання.

*Замовник забезпечує широке ознайомлення суспільства з результатами виконання замовлення та можливість їх диверсифікації шляхом придбання і продажу ліцензій на створені об’єкти права інтелектуальної власності, нові технології та види товарної продукції”*¹⁴.

Інший із згаданих документів – це “ДСТУ 3973-2000. Державний стандарт України. Система розроблення та поставлення продукції на

виробництво. Правила виконання науково-дослідних робіт. Загальні положення” (далі – ДСТУ 3973). Відповідно до п. 5.2.2 ДСТУ 3973 обов’язок організувати впровадження результатів НДР покладено на замовника¹⁵.

Відповідно до п. 7.3 ДСТУ 3973 реалізація (впровадження) результатів НДР здійснюється такими способами:

- виданням техніко-економічного обґрунтування щодо створення нової науково-технічної продукції;
- розробленням ТЗ на дослідно-конструкторську розробку (ДКР) і укладанням договору на її виконання;
- продовженням досліджень шляхом виконання нових НДР, коли в ході виконання НДР визначилися нові наукові проблеми, які потребують окремого вирішення з огляду на поставлені завдання;
- використанням результатів досліджень для вдосконалення і модернізації продукції, що існує, без проведення ДКР;
- погодженням і затвердженням проектів розроблених стандартів та інших нормативних документів (положень, методик, інструкцій тощо);
- розробленням програм і методик випробувань нових (модернізованих) зразків продукції;
- прийняттям рішень щодо докорінної зміни напрямів окремих науково-дослідних, дослідно-конструкторських чи дослідно-технологічних робіт¹⁶.

Згаданий Стандарт передбачає, що поміж інших результати НДР можуть бути впроваджені і шляхом *“погодження і затвердження проектів розроблених стандартів та інших нормативних документів (положень, методик, інструкцій тощо)”*¹⁷, а це саме той спосіб, який найбільше придатний для впровадження результатів НДР, виконаних УНДІАСД. Варто наголосити, що ДСТУ 3973 не включає до переліку можливих способів упровадження опублікування результатів НДР. Водночас, навіть опубліковані проекти розроблених стандартів та інших нормативних документів (положень, методик, інструкцій тощо) не будуть обов’язковими для виконання, якщо не будуть затверджені та введені в дію замовником.

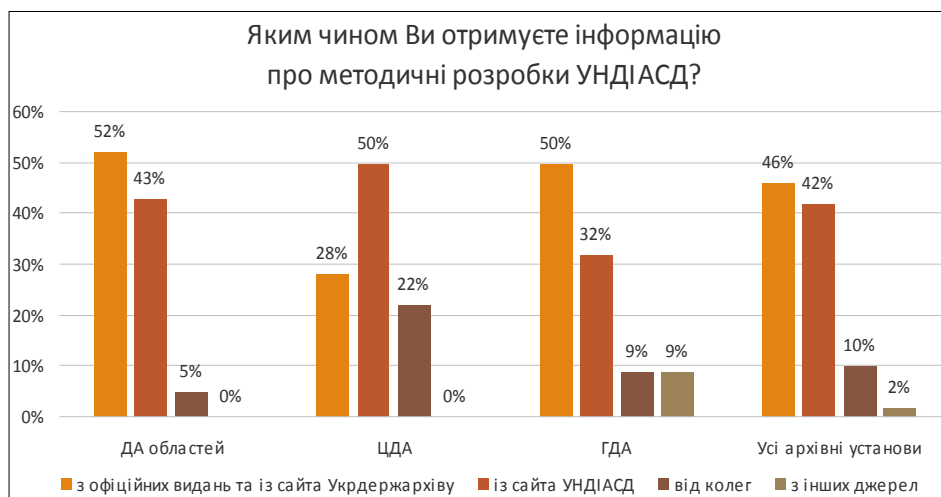
Зважаючи на відсутність цільового фінансування на впровадження НДР за значної потреби архівних установ у наукових та методичних розробках, ураховуючи низку зауважень, висловлених у ході комплексних перевірок роботи УНДІАСД Укрдержархівом, перед інститутом постало завдання з’ясувати, наскільки прийнятними будуть інші способи впровадження НДР, зокрема шляхом опублікування на сайті інституту або адресної розсилки розробок державним архівним установам.

З метою визначення ефективності впровадження результатів НДР УНДІАСД та готовності архівів до роботи з науковими та методичними розробками УНДІАСД, наданими у цифровому (електронному) форма-

ті у вересні 2014 р. було проведено анкетування усіх державних архівів України. Анкети адресувалися керівникам або заступникам керівників архівних установ і могли бути заповнені за їхнім дорученням відповідальними співробітниками. Отримано заповнені анкети від 9 центральних державних архівів (далі – ЦДА) і 11 галузевих державних архівів (далі – ГДА), а також 22 (з 27) місцевих державних архівів (не отримано відповіді від державних архівів Донецької, Луганської, Закарпатської областей, АР Крим та м. Севастополя).

В результаті опитування з'ясовано, що загалом 88 % керівників державних архівів інформацію про розробки УНДІАСД отримують з офіційних видань та із сайтів УНДІАСД та Укрдержархіву (46 % і 42 % відповідно). Із графіка, поданого нижче, видно, що керівники державних архівів областей (далі – ДА областей) і ГДА використовують приблизно однакові джерела інформації, тоді як керівники центральних державних архівів значно більше використовують сайт УНДІАСД (50 %), а також вагоміший їх відсоток отримує інформацію від колег (22 %), що свідчить про більшу взаємодію між ними (див. діаграму 1).

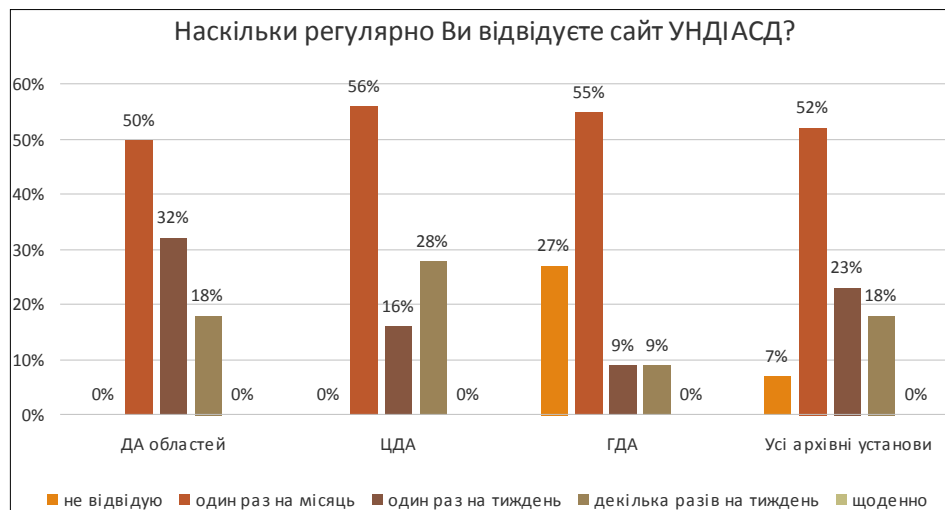
Діаграма 1

Інформаційний потенціал сайту УНДІАСД, у тому числі і з огляду на доступ до наукових та методичних розробок інституту, використовується доволі активно, хоч і не повною мірою. Так, анкетування показало, що 52 % усіх опитаних відвідують сайт УНДІАСД принаймні один раз на місяць (причому цей показник майже однаковий у ДА областей, ЦДА і ГДА – 50 %, 56 % і 55 % відповідно). Ще 23 % респондентів відвідують сайт один раз на тиждень і 18 % – декілька разів на тиждень. Найбільш активно користуються сайтом УНДІАСД у ЦДА, де 28 % опитаних відвідують сайт декілька разів на тиждень; ЦДА також мають найвищий показник (56%) відвідування сайту УНДІАСД один

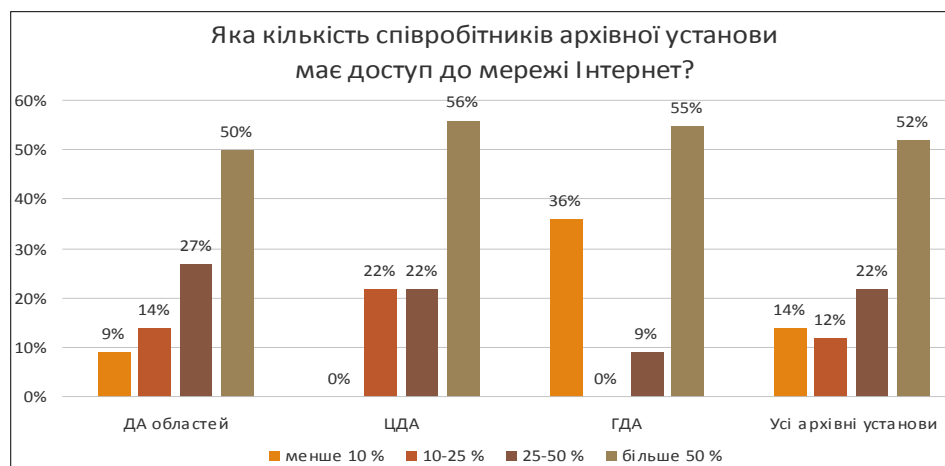
раз на місяць. Найменший інтерес до сайту УНДІАСД виявляють ГДА: 27 % респондентів не відвідують сайт УНДІАСД взагалі та лише 9 % користуються сайтом декілька разів на тиждень (див. діаграму 2).

Діаграма 2

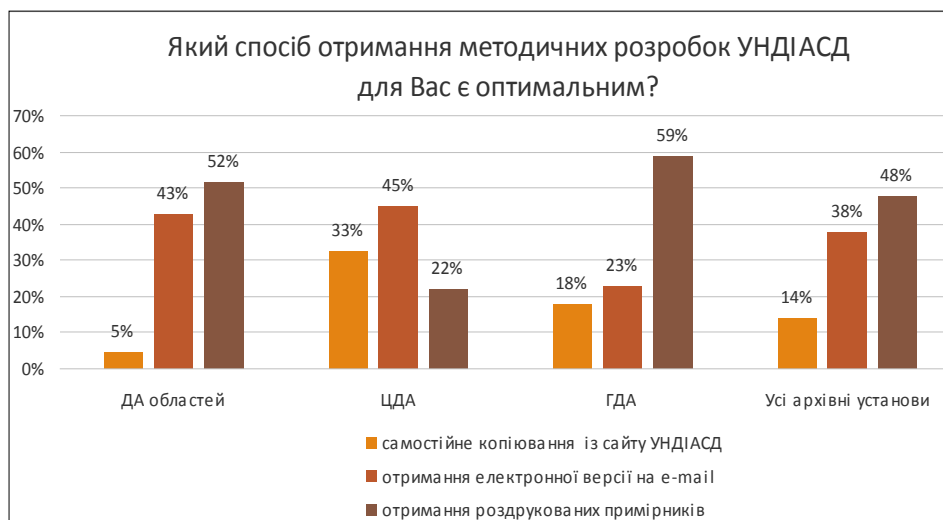
Доступ до методичних розробок УНДІАСД при посередництві сайту інституту є одним із найбільш зручних і низькозатратних способів отримання необхідної інформації. Дані опитування свідчать про достатні технічні можливості, які мають співробітники архівних установ, для роботи з електронними ресурсами інституту. Близько $\frac{3}{4}$ державних архівів забезпечують доступ до Інтернету щонайменше для 25 % своїх співробітників. При цьому у 52 % архівних установ до мережі Інтернет мають доступ не менше 50 % співробітників. Більш детальна інформація про забезпеченість співробітників архівних установ доступом до мережі Інтернет наведена на діаграмі 3:

Діаграма 3

Утім, як показали результати опитування, керівництво і співробітники архівів ще неповністю готові до переходу на роботу з електронними варіантами наукових та методичних розробок, оскільки самостійно копіювати розробки із сайту УНДІАСД (Укрдержархіву) можуть лише 14 % опитаних, а отримувати електронну версію розробки на конкретно визначену e-mail адресу – 38 % опитаних. У той же час отримання роздрукованих примірників наукових розробок на поштову адресу архівної установи є найбільш прийнятним для 48 % опитаних. Цей показник найвищий у ГДА і ДА областей – 59 % і 52 % відповідно, і найнижчий у ЦДА – 22 %. Найвищий рівень готовності до роботи з цифровим (не роздрукованим) документом демонструють ЦДА, де самостійно копіювати розробку із сайту або отримувати електронну версію розробки на e-mail готові 78 %, найменш готові – ДА областей і ГДА, де цей показник становить відповідно 48 % і 41 % (див. діаграму 4).

Діаграма 4

Науково-дослідні установи зазвичай не беруть участі у практичному (серійному) впровадженні результатів НДР. Однак, за замовленням упроваджувальних організацій вони можуть надавати консультації, деяку науково-технічну допомогу та/або здійснювати авторський нагляд (порядок здійснення якого установлюється за домовленістю сторін)¹⁸. Виконання такого роду робіт науково-дослідними установами регламентовано ДСТУ 3973 та ДСТУ 3278-95 “Система розроблення та поставлення продукції на виробництво. Основні терміни та визначення” (далі – ДСТУ 3278). Відповідно до п.7.1.8.2 ДСТУ 3973 виконавець НДР здійснює “розроблення рекомендацій щодо використання нових закономірностей, явищ, властивостей, принципів, теорій, моделей [...]”

матеріалів і технологічних процесів, а також поліпшення тих, що існують”¹⁹. Відповідно до ДСТУ 3278 авторський нагляд – це “сукупність заходів, які здійснює розробник у конкретних умовах виробництва (експлуатації) розробленої ним продукції чи технологічного процесу, з метою забезпечення відповідності їх установленим вимогам та своєчасному усуненню виявлених недоліків продукції та (або) технологічного процесу”²⁰.

Виходячи з наведеного вище, можна стверджувати, що ще одним напрямком, де варто більш інтенсивно використовувати науковий потенціал УНДІАСД є здійснення авторського нагляду за впровадженням НДР та надання архівам консультацій з цього приводу. Більше того, в результаті опитування було з’ясовано, що 57 % респондентів відчувають потребу у такій допомозі (рівень потреби “середній”, “високий” або “найвищий”). Серед архівів найбільшу потребу (рівень потреби “середній”, “високий” або “найвищий”) мають ДА областей, де цей показник становить 63 %, найменшу – галузеві ДА з показником 46 %. Високий рівень потреби консультативної допомоги у співробітників ДА областей можна пояснити віддаленістю цих установ від науково-дослідних центрів, відсутністю наукового та методичного оточення, де ці питання могли б вирішуватись, своєрідним “вакуумом знань” або дещо нижчим рівнем підготовки співробітників (див. діаграму 5).

Діаграма 5

Більш детальні результати опитування за показником потреби співробітників архівів у консультативній допомозі в ході впровадження НДР у діяльність архівних установ наведені на діаграмі 6.

Діаграма 6

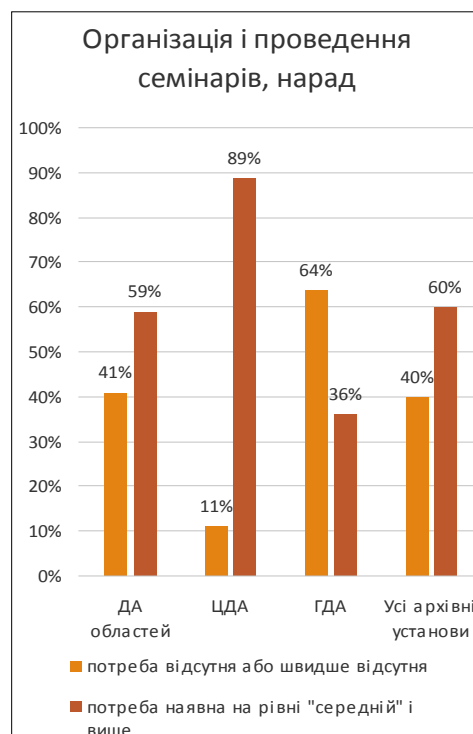

Цікавими є результати анкетування і з приводу виду консультативної допомоги, яку потребують архівні установи. Респондентам було запропоновано визначити рівень потреби у таких видах допомоги: “організація і проведення семінарів, нарад”, “організація і проведення практичних занять”, “надання індивідуальних консультацій”. Опитування показало, що усі архівні установи мають високу потребу у такого роду заходах, відповідно 60%, 64 % і 55 %. Щодо конкретного виду консультативної допомоги, то пріоритети у різних груп архівів різні. Так, організація і проведення семінарів і нарад є найбільш затребуваною у ЦДА, де 89 % респондентів визначили свою потребу на рівні “середній” і вище (ДА областей – 59 %, ГДА – 36 %) (див. діаграму 7). Держархіви областей, за даними дослідження, найбільше потребують організації і проведення практичних занять, 86 % архівів визначили потребу на рівні “середній” і вище (ЦДА – 56 %, ГДА – 27 %) (див. діаграму 8) та надання індивідуальних консультацій – 73 % архівів визначили потребу на рівні “середній” і вище (ЦДА – 33 %, ГДА – 36 %) (див. діаграму 9). Найменшу потребу (на рівні “середній” і вище) у будь-якій консультативній допомозі відчують ГДА: у семінарах і нарадах – 36 %; практичних заняттях – 27 %, індивідуальних консультаціях – 36 %.

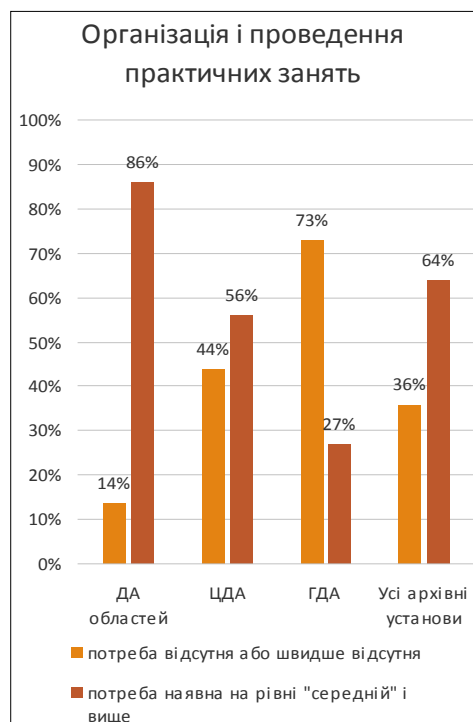
І насамкінець, респондентам було задано питання про їх суб’єктивну оцінку впливу наукових розробок УНДІАСД на розвиток архівної справи та підвищення наукового рівня робіт, що виконуються в архіві. 2 % опитаних оцінили рівень цього впливу як “найвищий”, 62 % – “висо-

У якого роду консультативній допомозі і якою мірою Ваша архівна установа відчуває найбільшу потребу?

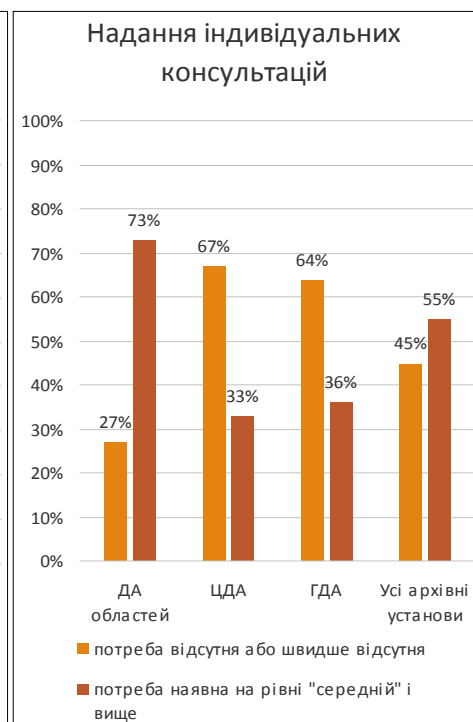
Діаграма 7

Діаграма 9

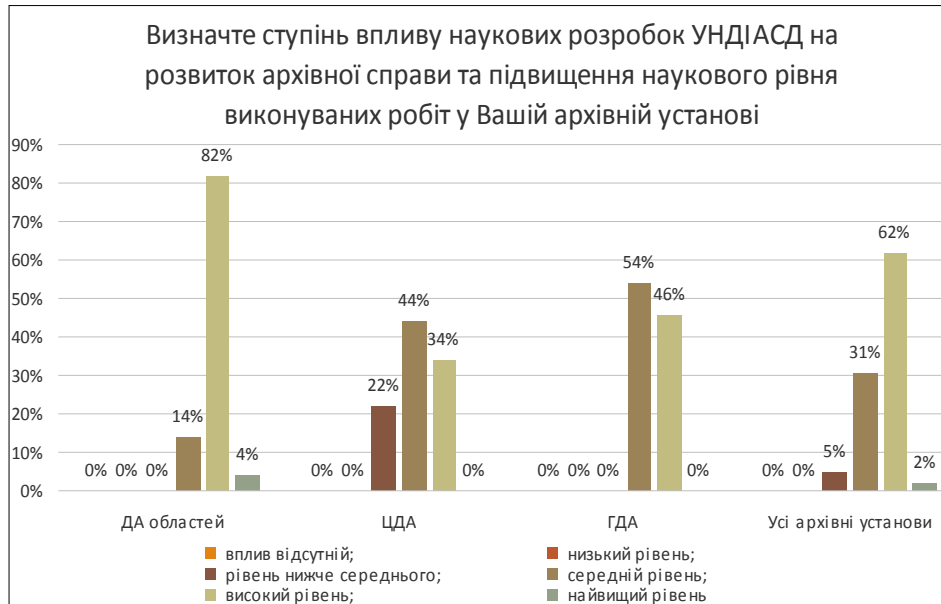

Діаграма 8

кий”, 31 % – “середній рівень”, і лише 5 % – “нижче середнього”. Варіанти “вплив відсутній” та “низький рівень” не були вибрані жодного разу. Таким чином, 93 % респондентів оцінили вплив наукових розробок інституту на архівну систему як “високий” та “середній”. Детальніше – на діаграмі 10.

Діаграма 10

Отже, проведене анкетування показало, що усі державні архіви мають стійку необхідність у різних НДР (методичні рекомендації, інструкції, правила, переліки тощо) та потребу у консультативній допомозі для їх упровадження у практичну роботу. Із результатів дослідження також видно, що матеріально-технічна база архівів (забезпеченість комп’ютерами, підключеними до мережі Інтернет) цілком достатня для отримання НДР УНДІАСД шляхом скачування з сайту інституту або отримання на визначену e-mail адресу. Дещо нижчою є морально-психологічна готовність співробітників архівних установ до роботи з новими (не паперовими) форматами наукових розробок.

УНДІАСД у свою чергу може забезпечити:

- додаткове адресне інформування архівних установ;
- організацію і проведення семінарів та круглих столів;
- надання консультацій (у т. ч. в on-line режимі).

Нагальною потребою також є розробка методичних рекомендацій щодо організації впровадження результатів НДР у державних архівних установах України, які УНДІАСД також має можливість розробити в разі відповідного державного замовлення.

¹ Білуха М. Т. Основи наукових досліджень: підручник. – К.: Вища школа, 1997. – С. 45.

² Основи наукових досліджень: конспект лекцій / Укладач Е. В. Колісниченко. – Суми: Сумський державний університет, 2012. – С. 33 с.

³ Крушельницька О. В. Методологія та організація наукових досліджень: Навчальний посібник. – К.: Кондор, 2003. – С. 98.

⁴ Методологічні основи наукових досліджень / Укладач: В. І. Шклярський. – Львів: Видавництво Національного університету “Львівська політехніка”, 2006. – С. 73.

⁵ Основные правила работы государственных архивов СССР. – М., 1984. – 240 с.

⁶ Там само. – С. 154–155.

⁷ Там само. – С. 155.

⁸ Основні правила роботи державних архівів України / За заг. ред. Л. О. Драгомірової, К. Є. Новохатського. – К., 2004. – 334 с.

⁹ Там само. – С. 220–221.

¹⁰ Основні положення організації науково-дослідної та методичної роботи в державних архівних установах України / Держкомархів України; УНДІ-АСД. Укл.: І. Б. Матяш (кер.), В. М. Гика, С. Г. Кулешов, Л. П. Одинока, Т. П. Прись, К. Т. Селіверстова, Н. М. Христова. – К., 2001. – С. 33.

¹¹ Там само.

¹² Там само. – С. 34.

¹³ Правила роботи архівних установ України / М-во юстиції України, Держ. архів. служба України, Укр. наук.-дослід. ін-т архів. справи та документознавства; упоряд.: Л. А. Кисельова, Ю. А. Прилепішева, Т. П. Прись, С. В. Сельченкова; за заг. ред. Н. М. Христової. – К., 2013. – 243 с.

¹⁴ Порядок формування і виконання замовлення на проведення фундаментальних наукових досліджень, прикладних наукових досліджень та виконання науково-технічних (експериментальних) розробок за рахунок коштів державного бюджету [Електронний ресурс]: затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 25 серпня 2004 р. № 1084. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1084-2004-%D0%BF>. – Назва з екрана.

¹⁵ ДСТУ 3973-2000 Державний стандарт України. Система розроблення та поставлення продукції на виробництво. Правила виконання науково-дослідних робіт. Загальні положення. – С. 6.

¹⁶ Там само. – С. 13.

¹⁷ Там само.

¹⁸ Основи наукових досліджень: конспект лекцій / Укладач Е. В. Колісниченко. – Суми: Сумський державний університет, 2012. – С. 34; Білуха М. Т. Основи наукових досліджень: Підручник. – К.: Вища школа, 1997. – С. 257.

¹⁹ ДСТУ 3973-2000. Державний стандарт України. Система розроблення та поставлення продукції на виробництво. Правила виконання науково-дослідних робіт. Загальні положення. – С. 11.

²⁰ ДСТУ 3278-95. Система розроблення та поставлення продукції на виробництво. Основні терміни та визначення. – С. 33.

В статье рассмотрены основные научные подходы к определению понятия “внедрение научно-исследовательских работ” и нормативно-правовые

документы, регулирующие этот процесс. На основе данных анкетирования всех государственных архивов Украины (центральных, отраслевых и областных) проанализировано их готовность к работе с научными и методическими разработками УНИИАДД, предоставленными в цифровом (электронном) формате, определён их уровень потребности в консультативной помощи (по видам) в ходе внедрения НИР. Одновременно изучен уровень обеспеченности сотрудников государственных архивов доступом к сети Интернет, оценено влияние научных разработок УНИИАДД на развитие архивного дела.

Ключевые слова: научно-исследовательская работа (НИР); внедрение.

The article reviews the basic scientific approaches to define the notion «the implementation of scientific research works» and normative-legal documents that regulate this process. Due to the survey data, gained from all state archives of Ukraine (central, branch and regional), the article analyses their willingness to work with the scientific and methodological developments of the Ukrainian Research Institute of Archival Affairs and Records Keeping (URIAARK) provided in a digital (electronic) format. It also defines their level of need for advisory assistance (by types) in the implementation of the scientific research work. At the same time, the author defines the level the employees in state archives are provided with the Internet access, estimates the impact of scientific developments of the URIAARK on the archival affairs evolution.

Key words: the scientific research work, the implementation.